

POROČILO SKUPINE STROKOVNJAKOV

Akreditacija študijskega programa

VIST – Fakulteta za aplikativne vede | Foto: študentje 3. letnika Fotografije 1. st., Atelje reklamne in modne fotografije; Mentorja: Branko Čeak in Jure Horvat, dipl. foto. (VS); 3. l. 2019/20

Univerza v Ljubljani, Zdravstvena fakulteta Univerzitetni študijski program Fizioterapija

Izr. prof. dr. Mirko Prosen
Doc. dr. Hrvoje Vlahovič
Mineia Kiker

n.a.k.v.i.s

Nacionalna agencija Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu

s.q.a.a

Slovenian Quality Assurance Agency
for Higher Education

POROČILO O AKREDITACIJI ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

Vlagatelj/i in predlagatelj/i: **Univerza v Ljubljani, Zdravstvena fakulteta**

Študijski program: **Fizioterapija, univerzitetni študijski program, redna in izredna oblika izvajanja študijskega programa na lokaciji fakultete**

Skupina strokovnjakov:

predsednik/ca	izr. prof. dr. Mirko Prosen, Univerza na Primorskem, Fakulteta za vede o zdravju
član/ica	doc. dr. Hrvoje Vlahovič, Fakultet zdravstvenih studija, Sveučilište u Rijeci
član/ica	Minea Kiker, članica študentka

Datum oddaje akreditacijskega poročila agenciji: 29.4.2023

Podpis predsednika/ce skupine strokovnjakov: _____

UVOD

Skupina strokovnjakov je sklep o imenovanju in gradivo za presojo prejela **31. 1. 2023**. Skupina strokovnjakov je vsebinsko uskladila strokovno mnenje in pripravila skupno poročilo o izpolnjevanju meril za akreditacijo študijskega programa.

Svet Nacionalne agencije Republike Slovenije za kakovost v visokem šolstvu je dne 19. 1. 2023 na svoji 185. seji (sklep št. 6033-12/2022/4) v postopku akreditacije univerzitetnega študijskega programa »Fizioterapija« Zdravstvene fakultete Univerze v Ljubljani imenoval skupino strokovnjakov za pripravo skupnega poročila o izpolnjevanju meril za akreditacijo omenjenega študijskega programa. Imenovana skupina strokovnjakov je sklep in gradivo, vključno s prilogami, prejela 31. 1. 2023 v povezavi preko elektronske pošte. Prvi usklajevalni sestanek skupine strokovnjakov je potekal 14. 2. 2023 na daljavo. Sestanek je bil namenjen diskusiji o vsebinskih vidikih vloge, razdelitvi del med člani in časovnem poteku. Skupina je sklenila, da ogled prostorov ni potreben. Člani skupine so bili pozvani, da po preliminarnem pregledu vloge in priloženih gradiv, posredujejo morebitne prošnje za dodatno gradivo do 20. 2. 2023, vendar v povezavi s tem ni bilo podanih posebnih zahtev. Člani skupine so do 6. 3. posredovali predsedniku skupine strokovno mnenje na vlogo visokošolskega zavoda. Predsednik skupine je na podlagi izhodišč pripravil osnutek Poročila o akreditaciji študijskega programa (v nadaljevanju poročila), ki ga je skupina strokovnjakov obravnavala na drugem usklajevalnem sestanku skupine strokovnjakov, ki je potekal 15. 3. 2023 na daljavo. Na sestanku je skupina strokovnjakov obravnavala osnutek poročila in v zvezi z njim sprejela soglasne odločitve, ki so botrovale končnemu sprejetju poročila. V vmesnem času so člani skupine komunicirali preko e-pošte. Končno različico poročila je skupina strokovnjakov soglasno potrdila 3. 4. 2023. Istega dne je predsednik skupine odposlal poročilo na NAKVIS. Odziv zavoda na Poročilo skupine strokovnjakov NAKVIS-a v postopku akreditacije študijskega programa Fizioterapija 1. stopnja (UN) je skupina prejela 26. 4. 2023 in se z njim seznanila. Zavod se z ugotovitvami skupine strokovnjakov strinja in zanje pravi, da jih bodo vključevali v proces posodabljanja in razvoja študijskega programa. Skupina strokovnjakov se zahvaljuje za profesionalno podporo strokovni sodelavki NAKVIS-a g. Nataši Kramar.

(35. člen meril: Skupina strokovnjakov pripravi skupno poročilo po področjih presoje in standardih kakovosti, določenih v merilih za akreditacijo študijskega programa, in sicer na podlagi vloge s prilogami, druge zahtevane dokumentacije in ogleda prostorov, kadar je to potrebno zaradi popolne ugotovitve dejanskega stanja.

Agencija pošlje akreditacijsko poročilo vlagatelju, ki lahko nanj da svoje pripombe v enem mesecu od njegovega prejema. Če vlagatelj v tem roku pripomb na poročilo ne da, to postane končno. Če pripombe da, skupina strokovnjakov v enem mesecu od njihovega prejema pripravi končno akreditacijsko poročilo, v katerem se opredeli do vseh pripomb.)

n·a·k·v·i·s

Nacionalna agencija Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu

s·q·a·a

Slovenian Quality Assurance Agency
for Higher Education

Akreditacija študijskega programa (številna tabela)				
Področja presoje	Izpolnjuje standarde kakovosti		Delno izpolnjuje standarde kakovosti	Ne izpolnjuje standardov kakovosti
	Prednosti	Priložnosti za izboljšanje		Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti
Sestava in vsebina študijskega programa				
Standard 1	3	10	/	/
Standard 2	5	3	/	/
Standard 3	3		/	/
Zasnova izvajanja študijskega programa				
Standard 4	2	1	/	/
Standard 5	1	/	/	/
Odličnost	/			

UGOTOVLJENO DEJANSKO STANJE IN NJEGOVA PRESOJA

Temeljna usmeritev za presojo po posameznih standardih:

Skupina strokovnjakov vsak predpisani standard kakovosti presoja na dveh ravneh v skladu z določbami o presoji, ki so podrobneje opredeljene v V. poglavju meril (OBRAZCI VLOG). Na prvi objektivno presodi in z argumenti podpre izpolnjevanje standarda. S tem presoja skladnost, obstoj ali izvajanje predpisanega. Na drugi ravni pa ugotovljeno stanje kvalitativno vrednoti v obsegu nad (ali pa pod) sprejemljivim in s tem presodi tudi kakovost. Na tej ravni presoje z argumenti strokovno oceni, kaj je zelo dobro, dobro, kaj ni oziroma kaj bi lahko bilo boljše. Če je nekaj skladno s predpisom, še ni nujno dobro. Nasprotno nekaj ni nujno slabo, če ni (povsem) skladno s predpisom, saj je visoko šolstvo raznoliko, dobro pa se lahko skriva ravno v posebnosti ali izjemnosti. Medtem ko nekateri standardi kakovosti vsebujejo kvalifikatorje, kot je 'kakovosten', drugi izrecno sprašujejo zgolj po primernosti, ustreznosti ali le obstoju oziroma izvajanju nečesa. Skupina strokovnjakov temu navkljub vselej presoja na dveh ravneh – iz prve ravni na koncu posameznega standarda povzame morebitne neskladnosti ali večje pomanjkljivosti, iz druge pa prednosti in priložnosti za izboljšanje, tako kot izhajajo iz ugotovitev in ocen, in ne po načelu, da morajo biti številčno uravnotežene, ali po kakšnem drugem načelu.

SESTAVA IN VSEBINA ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

1. standard: Študijski program po sestavi in vsebini študentom ponuja celovito znanje ter jim omogoča doseči postavljene cilje in načrtovane kompetence oziroma učne izide.

a) konsistentnost in vsebinska povezanost posameznih predmetov in učnih načrtov ter študijskega programa kot celote:

Univerzitetni študijski program »Fizioterapija« (SOK 7. raven, EOK 6. raven, EOVK 1. stopnja) je triletni študijski program, ki obsega 180 ECTS (30 ur – 1 ECTS) in je sestavljen iz šestih semestrov. Poleg obveznih predmetov, vključno s praktičnim usposabljanjem, predmetnik univerzitetnega programa vključuje in razločuje med t. i. »izbirnim splošnim« in »izbirnim strokovnim« predmetom. Prvi letnik obsega v prvem semestru 6 in v drugem 4 obvezne predmete ter enega izbirno splošnega. Drugi letnik obsega v prvem semestru 2 obvezna predmeta in enega izbirno splošnega, medtem ko v drugem semestru obsega 3 obvezne predmete, enega izbirno strokovnega ter praktično usposabljanje. V prvem semestru tretjega letnika predmetnik obsega 4 obvezne predmete in v drugem 3 ter še izbirni strokovni in izbirni splošni, praktično usposabljanje in diplomski izpit.

Skupina strokovnjakov po pregledu predmetnika in učnih načrtov z vidika vsebinske zasnove in povezanosti med posameznimi enotami ocenjuje, da tovrstna vsebinska zasnova omogoča dosego postavljenih ciljev in s programom načrtovanih pridobljenih splošnih in predmetno specifičnih kompetenc v triletnem obdobju. V prvem letu se predmetnik usmerja v podajanje temeljnih predmetov, ki jih bodoči diplomant v nadaljevanju študija potrebuje za razumevanje specifičnih vsebin in poglobljanje znanj. Poleg naravoslovno usmerjenih predmetov, predmetnik v prvem letniku vključuje tudi

družboslovno usmerjene predmete, kar ustrezno uravnoteži spoznavanje področja fizioterapije z različnih perspektiv in drugih sorodnih področij.

Z vidika strukture izvedbe v predmetniku prevladujejo predavanja in seminarji pred vajami in kliničnimi vajami ter drugimi oblikami izvedbe, pri čemer je to razmerje največje v prvem letniku in se postopoma spreminja z višjim letnikom. V drugem in tretjem letniku študija vaje, klinične vaje in druge oblike (praktično usposabljanje) namreč vstopijo v ospredje. S perspektive celotnega študijskega programa ter glede na vrsto in stopnjo študija, skupina strokovnjakov slednje ocenjuje kot ustrezno, saj takšna zasnova zagotavlja konzistentno in postopno pridobivanje znanja in urjenje ustreznih veščin diplomantov.

Pregled »izbirnih splošnih predmetov« in pregled »izbirnih strokovnih predmetov« z vidika konzistentnosti oziroma razlik v namenu ter kreditnem ovrednotenju enih in drugih ni jasen in visokošolski zavod tega v vlogi posebej ne opredeli. Pričakovati je namreč, da bo splošni predmet z vidika vsebine podal širše – temeljno znanje, medtem ko bo strokovni predmet podal ozko – specifično usmerjeno znanje. V skladu s to opredelitvijo je težko nekatere predmete v naboru izbirnih splošnih in izbirnih strokovnih predmetov opredeliti kot take. Izpostavljamo zlasti naslednje:

- *Uporaba lepilnih trakov v fizioterapiji*; predmet je opredeljen kot splošni, a je po vsebinski zasnovi prej strokovni kot splošni.
- *Izbrana poglavja mišično-skeletne fizioterapije*; predmet je opredeljen kot strokovni, a je zastavljen zelo splošno.

Podobno se pri takšni opredelitvi kot je opisana v prejšnjem odstavku tudi pričakuje, da bodo splošni predmeti, praviloma širše zastavljeni, tudi ovrednoteni z višjim številom ECTS od bolj specifičnih strokovnih predmetov, a to ni povezano z nobenim zapovedanim pravilom. Ne glede na to, je skupina strokovnjakov mnenja, da je potrebno zgoraj izpostavljena predmeta prerazporediti med obe kategoriji izbirnih predmetov.

b) povezanost (skladnost) ciljev, kompetenc oziroma učnih izidov, določenih v učnih načrtih, s cilji in kompetencami študijskega programa in z njegovo vsebino glede na vrsto in stopnjo študija:

Visokošolski zavod v vlogi izpostavlja kot temeljne cilje študijskega programa razvijanje sposobnosti na dokazih utemeljene prakse, kar bo prispevalo k translaciji znanja v klinično prakso ter diplomante spodbudilo k znanstvenoraziskovalnemu delu. Povezanost med cilji študijskega programa in cilji ter izidi učnega procesa zapisanih v učnih načrtih kažejo na to, da bo študent po zaključenem študiju sposoben za prenos pridobljenega znanja in kompetenc v delovno okolje. Kljub temu je skupina strokovnjakov po podrobnem pregledu gradiva opazila nekatere priložnosti za izboljšavo:

- po pregledu opisanih splošnih in predmetno-specifičnih kompetenc skupina strokovnjakov meni, da je potrebno zadnjo predmetno-specifično kompetenco »Poroča o novih dognanjih na strokovnih srečanjih, v strokovnih in poljudnih publikacijah ter v sredstvih javnega obveščanja« umestiti med splošne kompetence študijskega programa;
- po pregledu matrike povezanosti predmetov s kompetencami študijskega programa je zaskrbljujoče malo splošnih in predmetno-specifičnih kompetenc povezanih z obveznimi predmeti prvega letnika, čeprav vsebine omenjenih učnih načrtov nakazujejo na razvoj še dodatnih kompetenc (npr. predmet Sociološki vidiki zdravja

n·a·k·v·i·s

Nacionalna agencija Republike Slovenije
za kakovost v visokem šolstvu

s·q·a·a

Slovenian Quality Assurance Agency
for Higher Education

zanesljivo z svojo vsebino prispeva k razvijanju kompetence »deluje timsko in interdisciplinarno skladno s poklicno etiko«, predmet Ocenjevalne metode v fizioterapiji prispevajo k »prepoznavanju in analiziranju strokovne probleme ter jih samostojno in odgovorno rešuje« ipd.);

- posamezne strukturne dele učnih načrtov je potrebno poenotiti z vidika forme (zlasti pisanje vsebine v alinejah oziroma vsebinskih sklopih, lestvico ocenjevanja pri načinih ocenjevanja, stil citiranja študijske literature v učnih načrtih), nekateri učni načrti imajo presplošno ali nedosledno zapisane cilje in kompetence ali predvidene študijske rezultate (izogibajte se pisanju »študent razume« in se usmerite v to kar mora študent pokazati s tem znanjem) ali študijsko gradivo starejšega datuma (za zgleden primer zapisa je npr. predmet Biomedicinski temelji fizioterapije):
 - *Didaktika zdravstvene vzgoje* – študijsko gradivo je potrebno posodobiti z novejšo literaturo.
 - *Izbrane metode in tehnike kinezioterapije* – neustrezno zapisani cilji in kompetence.
 - *Nevrofizioterapija* – poiskati vsaj kakšno alternativo študijskega gradiva v slovenskem jeziku.
 - *Fizioterapija in klinična prehrana* – konkretizirati študijske rezultate.
 - *Ocenjevalne metode v fizioterapiji* – glede na število ECTS, ki jih predmeta ima so cilji in kompetence zapisani neustrezno.
 - *Praktično usposabljanje 1* – bolje popisati vsebine, ki jih mora študent spoznati ter cilje in kompetence konkretizirati glede na zapisane študijske rezultate.
 - *Praktično usposabljanje 2* – bolje popisati vsebine, ki jih mora študent spoznati ter cilje in kompetence konkretizirati glede na zapisane študijske rezultate.
 - *Proprioceptivne spodbude v fizioterapiji* – poiskati vsaj kakšno alternativo študijskega gradiva v slovenskem jeziku.
 - *Prva pomoč* – konkretno opredeliti študijske rezultate.
- v učnih načrtih, ki vsebujejo obvezni pogoj udeležbe študenta pri različnih oblikah študija bi bilo potrebno z vidika jasnosti in kakovosti poenotiti;
- v učnih načrtih, ki zahtevajo 100 % udeležbo študentov pri določenih študijskih obveznostih, ki jih sicer ni mogoče nadomestiti (predavanja, laboratorijske vaje), je potrebno zaradi transparentnosti izvedbe predmeta jasno opredeliti (v Načinih ocenjevanja) kaj se zgodi, ko študenti zaradi opravičljivih vzrokov manjkajo oziroma ne dosega 100 % udeležbe;
- snovalci – nosilci, nekaterih predmetov bi lahko posegli po bolj inovativnih metodah učenja in poučevanja, zlasti pri predmetih, ki vsebujejo seminarje (npr. Psihološki vidiki zdravja, Sociološki vidiki zdravja, Z dokazi podprta fizioterapija in uvod v raziskovanje v fizioterapiji).

c) v program integrirane znanstvene, strokovne, raziskovalne oziroma umetniške vsebine:

Iz posredovane dokumentacije je razvidno, da so v študijski program integrirane znanstveno raziskovalne in strokovne vsebine. V okviru predlaganih učnih vsebin in v vlogi omenjene zmožnosti raziskovanja visokošolskega zavoda ter vpetosti nosilcev v znanstveno-strokovno delo, je vključevanje študentov v znanstveno raziskovalno oziroma projektno dejavnost zelo verjetno. Zasnova študijskega programa je tudi sicer takšna, da

študentom omogoča pridobivanje znanja in spretnosti za tovrstno udejstvovanje, vendar jih bodo v večjem obsegu med študijem težko vsi študenti dejansko udeležili, saj študijski program predvideva zaključek študija z diplomskim izpitom, ki je praktične narave. Da se doseže temeljni cilj univerzitetnega študijskega programa bo zato potrebno več truda vložiti v to, da bodo vsi študenti tekom študija izkusili ustvarjanje znanja iz lastnega raziskovanja, tj. usmeritev v raziskovalne seminarske naloge. Skupina strokovnjakov je mnenja, da bi bilo za celovito realizacijo temeljnega cilja univerzitetnega študijskega programa zapisanega v vlogi, potrebno v študijski program oziroma njegov zaključek (diploma), vnesti tudi možnost samostojnega raziskovalnega dela študenta, ki bo odraz znanj s področja raziskovanja, ki jih je študent spoznal v triletnem izobraževalnem procesu.

V tem kontekstu je tudi smiselno, da predmeti s področja raziskovanja odražajo vlogo študenta v veliko večji meri kot dejansko jo. Npr. pri predmetoma prvega letnika *Z dokazi podprta fizioterapija in uvod v raziskovanje v fizioterapiji* ter *Raziskovalna metodologija in temelji biostatistike*, kjer bi študenti – kot je načrtovano - urili svoje sposobnosti lastnega raziskovalnega potenciala skozi pripravo raziskovalne seminarske naloge, bi moral delež njihove seminarske naloge prispevati h končni oceni predmeta v veliko večjem deležu kot je to sedaj predvideno.

č) vrstni red predmetov oziroma razporejenost predmetov po semestrih in letnikih (horizontalna in vertikalna povezanost) ter njihovo kreditno ovrednotenje:

Z vidika strukture kurikulum sledi logiki razvoja in stopnjevanja znanja, ki ga mora študent osvojiti do zaključka študija. Skupina strokovnjakov ugotavlja, da je razporejenost temeljnih/obveznih predmetov v prvem letniku smiselna. Strokovni predmeti s področja fizioterapije obsegajo 96 ECTS oziroma 51,7 % in se zvrstijo zlasti v drugem in tretjem letniku. Nabor izbirnih strokovnih predmetov obsega 6 učnih enot in nabor izbirnih splošnih pet učnih enot. Vsak letnik obsega enako število kreditnih točk (60 ECTS) ob zelo raznolikem kreditnem ovrednotenju posameznih predmetov. Kreditno ovrednotenje izbirnih predmetov odstopa od običajno utečene prakse, pri čemer so višje kreditno ovrednoteni izbirni strokovni predmeti od splošnih izbirnih. Uravnoveženje kreditnih točk izbirnih predmetov bi lahko ponudilo priložnost za izbor dodatnega strokovnega predmeta študentom in s tem možnost razvoja dodatnih kompetenc. Število ur samostojnega dela študenta je glede na predvideno število kontaktnih ur in vsebine v učnih načrtih realno opredeljeno.

Težavo kurikuluma skupina strokovnjakov vidi v razporeditvi predmetov med letniki, pri čemer je drugi letnik disproporcionalno organiziran v primerjavi s prvim in tretjim letnikom. Drugi letnik sestavlja 5 obveznih predmetov, po eden izbirni splošni in strokovni ter praktično usposabljanje, medtem ko npr. tretji letnik sestavlja 7 obveznih predmetov, po eden izbirni splošni in strokovni, praktično usposabljanje in diplomski izpit. Skupina strokovnjakov je mnenja, da je z vidika kakovosti izvedbe študijskega programa in s tem enakomerne obremenitve študentov, potrebna delna prerazporeditev nekaterih učnih enot, da se uravnoteži drugi letnika študijskega programa. To skupina strokovnjakov ocenjuje kot prioriteto.

Izpolnjuje standarde kakovosti

Prednosti:

- Vsebinska zasnova programa omogoča doseg postavljenih ciljev programa in s programom zastavljenih poklicnih kompetenc.
- Strukturna zasnova omogoča najprej pridobivanje temeljnih znanj in nato postopno izgradnjo specifičnih-strokovnih znanj v kombinaciji z izkustvenim učenjem.
- Dobra vertikalna in horizontalna povezanost vsebin.

Priložnosti za izboljšanje:

- Potrebna je prerazporeditev v poročilu izpostavljenih izbirnih predmetov znotraj dveh kategorij izbirnih predmetov.
- Potrebna je delna preureditev predmetno-specifičnih kompetenc.
- Matrika povezanosti predmetov s kompetencami študijskega programa je potrebna revizije za predmete prvega letnika študija.
- Obliko in posamezne strukturne dele učnih načrtov je potrebno uniformno urediti, kot tudi dopolniti posamezne cilje, kompetence ali študijske rezultate nekaterih učnih enot.
- Skozi celotni kurikulum je potrebno v učnih načrtih poenotiti delež obvezne udeležbe pri različnih oblikah študija.
- V učnih načrtih, ki zahtevajo 100 % udeležbo študentov pri določenih študijskih obveznostih je potrebno opredeliti kaj se zgodi v primerih, ko študent ne doseže tega deleža.
- Vsebinska zasnova programa mora študentom omogočiti, da ob zaključku študija potrdijo pridobljene kompetence za izvajanje lastnega znanstvenoraziskovalnega dela.
- Pri predmetoma prvega letnika Z dokazi podprta fizioterapija in uvod v raziskovanje v fizioterapiji ter Raziskovalna metodologija in temelji biostatistike, povečati delež seminarske naloge študenta h končni oceni predmeta.
- Proporcionalna razporeditev števila predmetov skozi tri leta študija.
- Enakomerna razporeditev kreditnega ovrednotenja izbirnih predmetov (npr. manj kot 5 ECTS) bi lahko v kurikulumu omogočila večjo izbirnost vsebin.

Delno izpolnjuje standarde kakovosti:

/

Ne izpolnjuje standardov kakovosti

Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti:

/

2. standard: Študijski program se po imenu, namenu in vsebini primerno umešča v predvideno področje in disciplino.

Povezanost vsebin študijskega programa, njihovo razmerje do uporabnih oziroma temeljnih znanj s področja in discipline ter idejni izbor vsebin, jasno opredeljenih in smiselno povezanih z aktualnim stanjem in razvojnimi trendi v znanosti, stroki oziroma umetnosti:

Umeščenost fizioterapije kot discipline v izobraževalni (in nenazadnje zdravstveni) sistem se odraža v zasnovi vsebin tega študijskega programa. Iz te perspektive se predlagan

študijski program po imenu, namenu in vsebini ustrezno umešča v predvideno področje in disciplino, se povezuje interdisciplinarno in tudi medpredmetno. Želja po upoštevanju sprememb in razvojnih trendov, ki so se na področju fizioterapije zgodili v zadnjih dvajsetih letih, je vplivala na vizijo sestavljalcev programa, da razvijajo univerzitetni študijski program, ki bo nadomestil dosedanji visokošolski strokovni in odražal te spremembe. Posledično pa opremil bodoče fizioterapevte s kompetencami, ki jih današnja družba potrebuje. Ob tem velja izpostaviti, da se v predlaganem študijskem programu prepletata dva modela – biomedicinski in psihosocialni, ki se kažeta v izboru temeljnih znanj in strokovno-specifičnih znanj posameznih učnih enot. Slednje dobro dopolnjuje klinična praksa, ki je v tretjem letniku zasnovana krožno na izbranih kliničnih oddelkih in ambulantah. Ker se fizioterapevtska praksa dotika tudi drugih delovnih okolij bi veljajo ta poklicni profil umestiti tudi na druga področja praktičnega usposabljanja kot so npr. športni klubi in s tem pridobivanje izkušenj v »nekliničnih« okoljih, kjer praksa poteka pod nekoliko drugačnimi pravili.

Sestavljalci študijskega programa izpostavljajo, da program pokriva vsa ključna področja fizioterapije – od manualne terapije, kinezioterapije, instrumentalne fizioterapije, mišično-skeletne fizioterapije, nefrofizioterapije, respiratorne in internistične fizioterapije in fizioterapije specifičnih ranljivih skupin – vendar je skupina strokovnjakov mnenja, da bi bilo smiselno, da bi visokošolski zavod lahko ponudil večji nabor izbirnih strokovnih predmetov in s tem povečal možnosti za pridobitev strokovno- specifičnih kompetenc tudi na drugih področjih (npr. športna fizioterapija).

Pomembna novost študijskega programa, ki jo izpostavlja visokošolski zavod je, da se pri vseh strokovnih predmetih sistematično uvaja uporaba mednarodne klasifikacije človekove funkcije ICF (angl. International Classification of Functioning), ki omogoča umeščanje vsebin na različne ravni človekove funkcije. Visokošolski zavod še izpostavlja, da se v večini predmetov 2. in 3. letnika študenti soočijo z različnimi metodami učenja/poučevanja, a kot je bilo že predhodno ugotovljeno, skupina strokovnjakov ugotavlja, da ima študijski program še precej možnosti za izboljšave na tem področju v okviru učnih načrtov. Visokošolski zavod še dodaja, da je ena ključnih novosti predlaganega študijskega programa, da »sistematično uri v znanstvenoraziskovalnem pristopu iskanja in izbora znanstvenih virov, njihove analize in interpretacije podatkov, razumevanja konceptov statistične in klinične pomembnosti rezultatov raziskav ter uporabi objektivnih in subjektivnih merskih orodij v fizioterapiji in medicini«, kar ne gre oporekati, vendar pa v tem opisu in tudi ne iz študijskega programa ni jasno prepoznati celostnega znanstveno raziskovalnega doprinosa študenta, tj. ustvarjanje lastnega empiričnega znanja že med študijem (to, da študent samostojno ali pod mentorstvom izvede lastno raziskavo). Ta vidik je potrebno v študijskem programu ali pri posameznih učnih enotah, kjer je takšno raziskovanje mogoče, bolje in jasno izpostaviti.

Visokošolski zavod izpostavlja široko mrežo raziskovalnih in pedagoških sodelovanj s tujimi znanstvenimi in strokovnimi institucijami, ker verjetno oziroma bo pomembno prispevalo k stabilni mobilnosti tujih študentov (incoming). S perspektive spodbujanja internacionalizacije visokega šolstva in s tem tudi neposrednih pozitivnih učinkov za študijski program, bi bilo smiselno ponuditi več učnih enot v angleškem jeziku (trenutno le dva predmeta v študijskem programu omogočata še izvedbo v angleškem jeziku).

Izpolnjuje standarde kakovosti

Prednosti:

- Študijski program je umeščen v predvideno področje in disciplino ter se dobro povezuje z vidika interdisciplinarnosti in medpredmetnega usklajevanja.
- Študijski program odraža sodobne trende v fizioterapiji kot tudi vsebine priznanih mednarodnih smernic.
- Študijski program organizirano dopolnjuje aplikativna raba znanj v okviru praktičnega usposabljanja.
- Študijski program pokriva ključna področja fizioterapije.
- Visokošolski zavod ima vzpostavljeno široko mrežo raziskovalnih in pedagoških sodelovanj s tujimi znanstvenimi in strokovnimi institucijami.

Priložnosti za izboljšanje:

- Razumno večji nabor izbirnih predmetov bi povečal možnosti za pridobitev dodatnih strokovno-specifičnih kompetenc.
- Omogočiti večjo izvedbo predmetov v tujem (angleškem) jeziku.
- Študijski program mora omogočati praktično usposabljanje tudi v »nekliničnih« okoljih (npr. športni klubi).

Delno izpolnjuje standarde kakovosti:

/

Ne izpolnjuje standardov kakovosti

Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti:

/

3. standard: Študijski program je povezan z okoljem, v katerem visokošolski zavod deluje.
--

a) analize oziroma raziskave potreb zaposlovalnega okolja, trga dela in zaposljivosti diplomantov ali potreb po znanju in ciljev družbe:

Univerzitetni študijski program Fizioterapija 1. stopnje nadomešča visokošolski strokovni študijski program Fizioterapija 1. stopnje. Študijski program predvideva 60 vpisnih mest za redni študij in 15 vpisnih mest za izredni študij. Visokošolski zavod je ustrezno predstavil potrebe družbe po tem profilu - skozi analizo potreb zaposlovalnega okolja, trga dela in zaposljivosti diplomantov ter skozi analizo potreb po znanju in ciljev družbe.

V okviru prve visokošolski zavod ugotavlja, da je stopnja zaposljivosti tega profila v Sloveniji zelo visoka, obenem pa je analiza zaposljivosti 2016 pokazala, da se večina diplomantov zaposli v okviru javnega zdravstvenega sistema. Po končanem študiju se večina diplomantov visokošolskega zavoda zaposli v negospodarstvu, predvsem v zdravstveni dejavnosti, in v prvih 12 mesecih po diplomi se zaposli 95% diplomantov.

V okviru analize potreb po znanju in ciljih družbe visokošolski zavod izpostavlja, da sodobna fizioterapija znatno pripomore k premagovanju incidence kroničnih nenalezljivih bolezni, bolezni in okvar gibal, saj združuje znanja in veščine zdravljenja ter obvladovanja bolezni z nefarmakološkimi sredstvi in s sodobnimi metodami za preprečevanje njihovega nastanka. Univerzitetni študijski program Fizioterapija 1. stopnja je po mnenju visokošolskega zavoda »odgovor na pospešen razvoj fizioterapije kot uporabne in

znanstvene vede v preteklih dveh desetletjih, in je v celoti usklajen z najsodobnejšimi priporočili Svetovnega združenja fizioterapevtov (angl. WCPT) glede kakovosti in obsega študija za samostojno izvajanje poklica fizioterapevta«. Skupina strokovnjakov je mnenja, da je univerzitetni študijski program Fizioterapija potreben za zadovoljenje potreb sodobne družbe in nudi visok zaposlitveni potencial v številnih delovnih okoljih.

b) razmere za praktično izobraževanje študentov:

Prijavitelj je priložil načrt praktičnega izobraževanja in raziskovalnega dela, ki ustreza predlaganemu programu prve stopnje ter pisma podpore kliničnih okoljih v katerih se bodo urili bodoči diplomanti fizioterapije. Praktično usposabljanje ima visokošolski zavod že vzpostavljeno, kot tudi pravne okvire, ki urejajo to področje.

Iz podrobnega pregleda je jasno, da visokošolski zavod sodeluje z različnimi ustanovami, ki delujejo na področju primarne, sekundarne in terciarne zdravstvene dejavnosti v Sloveniji. Letno sklenejo okoli 250 pogodb o sodelovanju, predvsem za izvajanje praktičnega usposabljanja študentov, ki so bodoči delodajalci diplomantov fakultete. Praktično usposabljanje, ki predstavlja 8,9 % študijskega programa, se izvaja v 2. in 3. letniku študija in poteka v neposrednem kliničnem okolju, v bolnišnicah ter drugih zdravstvenih ustanovah. Študentje se naučijo fizioterapevtskih metod in tehnik v laboratoriju in jih nato izvajajo v kliničnem okolju med praktičnim usposabljanjem. V tretjem letniku študentje nadgradijo ključna vsebinska področja s šesttedensko krožno klinično prakso na izbranih kliničnih oddelkih in ambulantah, v zadnjem letniku pa se posebno poudari prepoznavanje in analiza obremenitev človeka pri delu, s poudarkom na delovnih obremenitvah fizioterapevtov ter možnih ergonomskih in preventivnih ukrepov za zmanjšanje teh obremenitev. Fakulteta ima vzpostavljen model letne evalvacije praktičnega usposabljanja in študenti podajajo povratne informacije o izkušnjah s praktičnim usposabljanjem in mentoriranjem v okviru ankete o zadovoljstvu z izobraževanjem v kliničnem okolju. Podobno posebno skrb posveča tudi izobraževanju mentorjev, ki skrbijo za študente med praktičnim usposabljanjem.

Izpolnjuje standarde kakovosti

Prednosti:

- Študijski program odraža potrebe družbe po tem poklicnem profilu.
- Študijski program nudi bodočim diplomantom visok zaposlitveni potencial v številnih delovnih okoljih.
- Visokošolski zavod ima dobro organiziran sistem praktičnega usposabljanja v kliničnih okoljih.

Priložnosti za izboljšanje:

/

Delno izpolnjuje standarde kakovosti:

/

Ne izpolnjuje standardov kakovosti

Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti:

/

ZASNOVA IZVAJANJA ŠTUDIJSKEGA PROGRAMA

4. standard: Zasnova izvajanja študijskega programa ustreza njegovi vsebini, sestavi, vrsti, stopnji in namenu (ciljem), tako da so kakovostno prilagojene in zagotovljene študijske vsebine, izvedbene prakse in viri (kadrovske in materialne).

a) predvideni načini, oblike in potek poučevanja:

Visokošolski zavod izpostavlja, da načini, oblike in potek poučevanja v študijskem programu temeljijo na smernicah in politikah Svetovnega združenja za terapijo ter strategiji UL, pri čemer metode poučevanja izbere nosilec in izvajalec glede na naravo snovi ter tako, da z njimi zagotovi doseganje učnih izidov predmeta, še dodajajo. Oblike dela zajemajo v glavnini predavanja, sledijo seminarji, vaje in klinične vaje. Pomemben del izobraževanja je praktično usposabljanje. Visokošolski zavod izpostavi, da bo poučevanje v študijskem programu na študenta usmerjeno ter ga spodbujalo k prepoznavanju lastnih učnih potreb in k razvoju odgovornosti za vseživljenjsko učenje.

Metode učenja/poučevanja, ki so zapisane v učnih načrtih (npr. predavanja in seminar), kot že predhodno omenjeno, ne podpirajo tega, niti da bodo inovativne metode učenja/poučevanja tudi zares uporabljene. V teh ozirih morajo snovalcu posameznih učnih enot bolje popisati metode učenja/poučevanja v učnih načrtih. Spodbudno je, da visokošolski zavod omenja e-učilnico, vendar iz zapisa v vlogi ni jasno na kakšen način bo slednja v rabi (ali za učenje ali zgolj deponiranje študijskega gradiva), razen pri predmetu Izbrane metode in tehnike kinezioterapije (COIL – Collaborative Online International Learning), vendar pa to ni omenjeno v učnem načrtu predmeta (in je potrebno dodati).

Z vidika kakovosti izvedbe študijskega procesa visokošolski zavod ustrezno opredeli velikost skupine študentov na vajah, kar je skladno z običajno prakso izvedbe vaj/laboratorijskih vaj v visokem šolstvu.

b) ustreznost kadrov v skladu s 13. členom meril ter:

- **področna primernost izvolitev v naziv visokošolskih učiteljev in sodelavcev;**
- **zagotavljanje minimalnih raziskovalnih standardov in izpolnjevanje pogojev za mentorstvo za študijske programe tretje stopnje:**

Visokošolski zavod je za vseh osemnajst nosilcev posameznih učnih enot/predmetov priložil ustrezno dokumentacijo in dokazila. Vsi nosilci so izvoljeni v ustrezna izvolitvena področja glede na predmete, ki jih bodo izvajalci. Podobno pokaže tudi pregled referenc nosilcev glede na vsebine predmeta, ki so ga v študijskem programu predlagali. Za vse nosilce so bile v vlogi priložene veljavne odločbe o izvolitvi. Večji del nosilcev je habilitiran v naziv docent/-ka, sledi 6 habilitacij v nazivu izredni/-a profesor/-ica ter tri habilitacije v nazivu redni/-a profesor/-ica. Vsi že sodelujejo pri izvedbi visokošolskega strokovnega študijskega programa Fizioterapija 1. stopnje na UL ZF. Spodbudno je visoko število nosilcev za področje fizioterapije (5). Število visokošolskih učiteljev, zaposlenih za poln delovni čas oziroma temu ustrezen obseg zaposlitev za krajši delovni čas od polnega (FTE), na študijski program je 18.9. Delež visokošolskih učiteljev, zaposlenih za poln delovni čas oziroma temu ustrezen obseg zaposlitev za krajši delovni čas od polnega (FTE), na univerzitetni

študijski program je 73%. Visokošolski zavod poudarja, da imajo na Oddelku za fizioterapijo je vpeljan sistem rednih letnih razgovorov ter kadrovskega načrtovanja.

Pri izvedbi študijskega programa bo sodelovalo tudi deset visokošolskih sodelavcev: šest asistentov/-k s področjem izvolitve fizioterapija, ena predavateljica (področje izvolitve fizioterapija) ter dve višji predavateljici (druga izvolitvena področja) ter izredni profesor (druga izvolitvena področja). Ob tem so v izvedbo vključeni še nosilci/izvajalci iz UL Medicinske fakultete ter sodelavci iz kliničnega okolja (klinični mentorji pri praktičnem usposabljanju).

Visokošolski zavod k vlogi prilaga tudi dodatna strokovna izpopolnjevanja članov Oddelka za fizioterapijo skozi leta, kjer je razvidno, da se člani oddelka kontinuirano izpopolnjujejo in dopolnjujejo strokovno znanje.

c) materialne razmere, povezane z izvajanjem študijskega programa, v skladu s 15. členom meril:

UL ZF (Zdravstvena pol 5, Ljubljana) je visokošolska ustanova z najdaljšo, več kot 70. letno, tradicijo izobraževanja fizioterapevtov v Sloveniji. Za izvedbo študijskega programa zavod razpolaga s sodobno opremljenimi predavalnicami, laboratoriji, kabineti, telovadnico in sodobno knjižnico z ustrezno študijsko, strokovno in znanstveno literaturo. Celotno izvedbo študijskega programa zavod izvaja na sedežu. Glede na predvideno število vpisanih študentov v program v vlogi in dosedanje izvajanje visokošolskega študijskega strokovnega programa Fizioterapija, je prostorov in opreme dovolj. Iz opisa in slikovnega gradiva, ki ga je zavod priložil k vlogi (deloma je zadeva opisana tudi na spletni strani zavoda) je razvidno, da visokošolski zavod razpolaga z sodobno infrastrukturo, ki bo omogočala študentom razvoj tistih kompetenc, zaradi katerih je ideja univerzitetnega študijskega programa tudi nastala.

V okviru prostorske infrastrukture velja posebej omeniti urejenost knjižnice visokošolskega zavoda, ki je organizirana v skladu z enotnim načrtom knjižničnega sistema Univerze v Ljubljani, ki opravlja knjižnično dejavnost za potrebe pedagoškega in raziskovalnega dela fakultete. Knjižnica ZF je hibridna knjižnica, ki nudi uporabnikom tako tiskane kot elektronske vire. Članom knjižnice so na voljo tudi elektronski viri, dostopni tudi na daljavo – oddaljeni dostop (NUK), DiKUL (CTK), podatkovne zbirke, elektronske serijske publikacije itd., kar pomeni, da je omogoča doseči v študijskem programu zastavljen cilj – izvajanje z dokazi podprte fizioterapije.

Izpolnjuje standarde kakovosti

Prednosti:

- Ustrezno habilitirani in usposobljeni nosilci in izvajalci predmetov.
- Sodobno opremljeni prostori in oprema za izvajanje študijskega procesa in doseganja ciljev študijskega programa.

Priložnosti za izboljšanje:

- Uporaba napovedanih inovativnih metod učenja in poučevanja mora biti skladna z vsebino in se mora jasno odražati v učnih načrtih.

Delno izpolnjuje standarde kakovosti:

/
Ne izpolnjuje standardov kakovosti
Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti:
/

5. standard: Pogoji za študij in obvezne sestavine študijskega programa so določeni, pregledni in razumljivi. Omogočajo uveljavljanje pravic in izpolnjevanje obveznosti vseh deležnikov v študijskem procesu.

a) pogoji za vpis v študijski program in napredovanje študentov:

Pogoji za vpis in napredovanje študentov, pri čemer ti vsebujejo tudi merila za izbiro ob omejitvi vpisa, so ustrezno opredeljeni in skladni z 38. členom Zakona o visokem šolstvu.

Za vpis v program je potrebna splošna matura, poklicna matura iz navedenih programov ali štiriletni srednješolski program (pred 1. 6. 1995). Poleg tega je potrebno imeti potrdilo o znanju slovenskega jezika na ravni B2 ter zdravniško potrdilo o zdravstveni sposobnosti.

Za vpis v drugi letnik je potrebno doseči najmanj 54 kreditnih točk iz prvega letnika in opraviti obvezne predmete, navedene v pogojih. Za vpis v tretji letnik pa je potrebno doseči najmanj 60 kreditnih točk iz prvega letnika ter najmanj 54 kreditnih točk iz drugega letnika, skupaj z opravljenimi predmeti iz pogojev. Poleg tega mora študent zbrati še najmanj 5 kreditnih točk iz drugih predmetov drugega letnika.

Prav tako so ustrezno opredeljeni pogoji za ponavljanje letnika.

b) merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v študijski program:

Merila za priznavanje znanja in spretnosti, pridobljenih pred vpisom v študijski program so ustrezno opredeljena.

Za program fizioterapija lahko študentu priznajo znanja, ki ustrezajo učnim vsebinam drugih ustrezne stopnje študijskih programov. O priznanju znanj pred vpisom odloča komisija za študijske zadeve Zdravstvene fakultete na podlagi pisne vloge študenta, spričeval in drugih listin. Priznavanje poteka v skladu z UL Pravilnikom o postopku in merilih za priznavanje neformalno pridobljenega znanja in spretnosti.

c) načini ocenjevanja:

Načini ocenjevanja so skladni s Statutom UL in navedeni v učnih načrtih. Priporočilo glede slednjih je podano k opisu Standardu 1b.

č) pogoji za dokončanje študija:

Za dokončanje študija mora študent opraviti vse s študijskim programom predpisane obveznosti.

Posebej je potrebno izpostaviti, da univerzitetni študijski program Fizioterapija 1. stopnje nadomešča visokošolski strokovni študijski program Fizioterapija 1. stopnje. Z začetkom izvajanja univerzitetnega študijskega programa Fizioterapija 1. stopnje visokošolski zavod ne bo več razpisoval vpisnih mest za vpis v 1. letnik visokošolskega strokovnega študijskega programa Fizioterapija 1. stopnje. Visokošolski strokovni študijski program Fizioterapija 1. stopnje se bo izvajal še vzporedno 2 študijski leti, in sicer tako, da se zagotovi zaključek študija zadnji vpisani generaciji (izvedba 2. letnika in izvedba 3. letnika). Študentom, ki jim v teh dveh letih ne bo uspelo opraviti vseh študijskih obveznosti na visokošolskem strokovnem študijskem programu, bo visokošolski zavod omogočil opravljanje izpitov s statusom občana (če bodo opravili zahtevane obveznosti za pristop k izpitu) ter diplome še v obdobju naslednjih dveh let. Pravice študentov visokošolskega strokovnega študijskega programa Fizioterapija 1. stopnja, ki jim v tem času ne bo uspelo redno opravljati obveznosti, je visokošolski zavod skrbno zaščiten, in sicer skozi dva dokumenta: (1) Zaključevanje študija študentov visokošolskega strokovnega študijskega programa Fizioterapija 1. stopnja in (2) Preslikovalno tabelo priznavanja obveznosti opravljenih v visokošolskem strokovnem študijskem programu Fizioterapija 1. stopnja.

d) pogoji za dokončanje posameznih delov programa, če jih ta vsebuje:

Študijski program ne vsebuje posameznih delov.

e) strokovni oziroma znanstveni naslov:

Strokovni naslov, ki ga pridobi diplomant, je usklajen z Zakonom o strokovnih in znanstvenih naslovih in se glasi za ženske: diplomirana fizioterapevtka (UN), za moške: diplomirani fizioterapevt (UN), njegova okrajšava je: dipl. fiziot. (UN).

f) pogoji za prehode med študijskimi programi:

Pogoji za prehode med študijskimi programi so ustrezno opredeljeni.

Izpolnjuje standarde kakovosti

Prednosti:

- Visokošolski zavod ima zelo dobro razdelan načrt zaključevanja študija (ob ukinitvi visokošolskega strokovnega študijskega programa in vpeljavi univerzitetnega študijskega programa).

Priložnosti za izboljšanje:

/

Delno izpolnjuje standarde kakovosti:

/

Ne izpolnjuje standardov kakovosti

Večje pomanjkljivosti oz. neskladnosti:

/

POVZETEK

Univerzitetni študijski program »Fizioterapija« je kot celota ustrezno sestavljen, se dobro umešča v področje in disciplino, saj vključuje ključna področja fizioterapije ter podpira potrebe sodobne družbe po razvoju tega poklicnega profila. Univerzitetni študijski program Fizioterapija 1. stopnje nadomešča visokošolski strokovni študijski program Fizioterapija 1. stopnje. Študijski program predvideva 60 vpisnih mest za redni študij in 15 vpisnih mest za izredni študij. Skupina strokovnjakov po pregledu predmetnika in učnih načrtov z vidika vsebinske zasnove in povezanosti med posameznimi enotami ocenjuje, da tovrstna vsebinska zasnova omogoča doseg postavljenih ciljev in s programom načrtovanih pridobljenih splošnih in predmetno specifičnih kompetenc v triletnem obdobju.

Z vidika strukture izvedbe v predmetniku prevladujejo predavanja in seminarji pred vajami in kliničnimi vajami ter drugimi oblikami izvedbe, pri čemer je to razmerje največje v prvem letniku in se postopoma spreminja z višjim letnikom, kar skupina strokovnjakov ocenjuje kot ustrezno, saj takšna zasnova zagotavlja konzistentno in postopno pridobivanje znanja in urjenje ustreznih veščin diplomantov. Težavo kurikuluma skupina strokovnjakov vidi v razporeditvi predmetov med letniki, pri čemer je drugi letnik disproporcionalno organiziran v primerjavi s prvim in tretjim letnikom. Z vidika izbirnih predmetov (dve kategoriji – splošni izbirni in strokovni izbirni) so potrebne določene prerazporeditve predmetov, prav tako je potrebno nasloviti nekatere preureditve in dopolnitve učnih načrtov z vidika uniformnega izgleda; dopolnitve učnih izidov, metod učenja/poučevanja, študijske literature, obvezne udeležbe študentov ipd.

Visokošolski zavod v vlogi izpostavlja kot temeljne cilje študijskega programa razvijanje sposobnosti na dokazih utemeljene prakse, kar bo prispevalo k translaciji znanja v klinično prakso ter diplomante spodbudilo k znanstvenoraziskovalnemu delu. Skupina strokovnjakov je mnenja, da bi za celovito realizacijo temeljnega cilja univerzitetnega študijskega programa zapisanega v vlogi, bilo potrebno v študijski program oziroma njegov zaključek (diploma), vnesti tudi možnost samostojnega raziskovalnega dela študenta, ki bo odraz znanj, ki jih je študent spoznal v triletnem izobraževalnem procesu.

Študijski program ima dobro organiziran sistem kliničnega usposabljanja ter na ravni zavoda vzpostavljeno široko mrežo raziskovalnih in pedagoških sodelovanj s tujimi znanstvenimi in strokovnimi institucijami, ki poleg domačih skrbijo za razvoj študentov in učiteljev. Z vidika izvedbe ima visokošolski zavod ustrezne materialne pogoje kot tudi ustrezno habilitirano ter usposobljeno kadrovsko zasedbo nosilcev in izvajalcev. Visokošolski zavod je podrobno predstavil pogoje za študij in obvezne sestavine študijskega programa ter dobro zasnoval načrt zaključevanja študija študentov visokošolskega strokovnega študijskega programa.

Skupina strokovnjakov ocenjuje, da predlagani študijski program **ustreza kriterijem za akreditacijo**, vendar z vidika zagotavljanja visoke kakovosti študija naslovi predlagane priložnosti za izboljšanje študijskega programa.

SUMMARY

The university study program in “Physiotherapy” is overall well structured, well-positioned in terms of expertise and discipline, covers the core areas of physiotherapy and supports the needs of modern society for the development of this profession. The university study program in physiotherapy replaces the bachelor's degree in physiotherapy. The study programme provides 60 places for full-time students and 15 places for part-time students. After examining the curricula and syllabuses in terms of their content and the links between the individual units, the expert group considers that this type of content makes it possible to achieve the objectives of the course and to acquire the planned general and subject-specific competences, which are to be acquired in a three-year period.

With regard to the course structure, lectures and seminars dominate the curriculum over tutorials and clinical exercises and other forms of teaching, with the ratio being highest in the first year and changing successively over the course of the year, which the expert group considers appropriate, as this design ensures that the graduates acquire knowledge consistently and progressively and train relevant skills. The expert group sees a problem with the curriculum in the distribution of the subjects across the years, with the second year being organised disproportionately compared to the first and third years. For elective courses (two categories - general elective and special elective courses) some reorganisation of courses and reorganisation and updating of syllabuses are required to give a coherent look; updating of learning outcomes, updating teaching/learning methods, study literature, defining compulsory student participation overall, etc. needs to be addressed.

In its application, the higher education institution (HEI) highlights the development of evidence-based practise skills that contribute to the transfer of knowledge into clinical practise and encourage students to engage in scientific research as fundamental goals of the curriculum. The expert group is of the opinion that in order to fully achieve the fundamental goal of the university study programme as stated in the application, the study programme or its conclusion (diploma) should also include the possibility of independent scientific work by the students (not just practical examination), which reflects the knowledge acquired during the three-year training process.

The study programme has a well-organised system of clinical training and a wide network of research and teaching collaborations with foreign scientific and professional institutions, which are responsible for the development of students and teachers in addition to domestic ones. With regard to the implementation, the HEI has appropriate material requirements as well as sufficiently habilitated and qualified staff of teachers and trainers. The HEI has presented the study conditions and the compulsory components of the course in detail and has a well thought-out plan for the graduation of the students of the current bachelor's degree in physiotherapy.

The expert group is of the opinion that the **proposed study programme meets the criteria for accreditation**, but that guidelines for improvement, e.g., opportunities, of the study programme are needed to ensure a higher level of quality in the proposed study programme.

Izpolnjevanje standardov kakovosti

Izpolnjuje standarde kakovosti
<p>1. standard: Študijski program po sestavi in vsebini študentom ponuja celovito znanje ter jim omogoča doseči postavljene cilje in načrtovane kompetence oziroma učne izide.</p> <p>2. standard: Študijski program se po imenu, namenu in vsebini primerno umešča v predvideno področje in disciplino.</p> <p>3. standard: Študijski program je povezan z okoljem, v katerem visokošolski zavod deluje.</p> <p>4. standard: Zasnova izvajanja študijskega programa ustreza njegovi vsebini, sestavi, vrsti, stopnji in namenu (ciljem), tako da so kakovostno prilagojene in zagotovljene študijske vsebine, izvedbene prakse in viri (kadrovski in materialni).</p> <p>5. standard: Pogoji za študij in obvezne sestavine študijskega programa so določeni, pregledni in razumljivi. Omogočajo uveljavljanje pravic in izpolnjevanje obveznosti vseh deležnikov v študijskem procesu.</p>
Delno izpolnjuje standarde kakovosti
/
Ne izpolnjuje standardov kakovosti
/

Odličnost

Ali kako opažanje, ki ste ga ugotovili pri izpolnjevanju standardov kakovosti študijskega programa, sodi v kategorijo odličnih dosežkov oz. presežkov in bi lahko bilo zgled drugim visokošolskim zavodom v Sloveniji ter predlagate, da ga NAKVIS javno izpostavi? Prosimo za obrazložitev.

Priloge:

- soglasje članov skupine strokovnjakov k poročilu.